

Presó

Un relat de: [Roser Suñer Soler](#)

Els poc que pensen que, tu i jo, no sentim els murs com els volen. El seu càstig, la seva malvolença, ens fa més lliures.

Veieu com somriu? És asseguda darrera els advocats. Així estimada. Remena el cap. Te n'has de riure. No saben res de nosaltres. Murs de suro. Reixes de plàstic. Parets de boira. Ensensem a vol d'ocell. Ens sentim la veu sota el coixí. Teranyines de paraules van creixent entre nosaltres. Entre tu i els teus. Quan ningú ens vegi rosegarem la porta, la carn, picarem el cap a la paret com si fos el seu cor i l'aixaféssim.

Demà seguirem juntes, ens direm secrets somiats i l'aire ens durà les moixaines. Ara, com cada dia, sóc - invisible- al teu costat. Ah, no pateixis! No fa lliure només la llibertat...